

deep dive

Uitgave	Categorie	Onderwerp
44	Speeltechniek	De essentiële gitaarstijl van topgitaristen - Deel 7

“**Deep Dive**” is een periodiek verschijnend e-paper, dat naast de **GuitarJan.com** nieuwsbrief, wordt verstuurd aan geïnteresseerden. “**Deep Dive**” behandelt een specifiek muziektheoretisch onderdeel, dat kan variëren van een akkoorden clinic tot het behandelen van toonladder rariteiten of een gedetailleerde uitleg van een bepaalde solo, of een complex slagritme.

We gaan er voor de “**Deep Dive**” serie van uit dat je een redelijke muziektheoretische kennis hebt, waarbij onze website **GuitarJan.com** je natuurlijk alle studie- en oefenmogelijkheden biedt.

De essentiële gitaarstijl van topgitaristen - Deel 7

De voormalige Fleetwood Mac zanger en gitarist Lindsey Buckingham heeft met zijn zeer individuele stijl de band tot ongekende hoogten gebracht. Hoewel Peter Green en Danny Kirwan vaak worden beschouwd als dé gitaarhelden van Fleetwood Mac, is hun opvolger Lindsey Buckingham met zijn unieke geluid en speelstijl diegene geweest, die de band naar de hoogte regionen van de popmuziek heeft gebracht. De stijl van Lindsey Buckingham is zeker niet de standaardstijl van de bluesrockers die verzot zijn op pentatonische toonladders. Lindsey Buckingham smelt invloeden uit blues, folk en country muziek samen, om een volledig individuele klank te creëren. Alle voorbeelden in deze “**Deep Dive**” zijn bedoeld om met een gitaar te spelen die in *double drop D* is gestemd, dus: D A D G B D (vaan laag naar hoog). Alle fretposities in de voorbeelden zijn relatief tot de positionering van de capo.

1

Capo. fret 2

T	0	3	0	3	0	3	0	3	0	3	0	3	0	3	0	3
A	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
B	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3

Lindsey Buckingham haalt heel veel inspiratie uit country en folk muziek, en preferereert vaak *fingerstyle* spel boven het spelen met een plectrum. Zijn vereenvoudigde *Travis-Picking* techniek hoor je terug in een veelvoud van Fleetwood Mac hits. In voorbeeld 1 hebben we een sequentie in 16de noten, met een bewegende baslijn.

In sommige van de wat zwaarder aangezette rocksongs van *Fleetwood Mac*, zal Lindsey Buckingham eerder een onconventionele *chord voicing* volgen, dan de meer orthodoxe majeur/mineur/*power chord* formule.

Het ritmepatroon in voorbeeld 2 gebruikt *slash* akkoorden, en sus2 en sus4 variaties (zwevende akkoorden), om de progressie zijn specifieke harmonische klank te geven. In tegenstelling tot de meeste rockgitaristen speelt Lindsey Buckingham niet met een plectrum, zoals we al uitgelegd hebben. Hij plukt de snaren met zijn vingers en vingernagels, en een slagritme voert hij meestal uit met behulp van de middel- en ringvinger van zijn speelhand (*strumming hand*).

2

D5 Gm/D Csus2/D Csus4/D

D5 Gm/D Csus2/D Csus4/D C/D

Op papier ziet voorbeeld 3 er relatief eenvoudig uit. Het gaat om de 3de positie op de B-snaar, samen met een open (hoge) E-snaar, beiden tegelijkertijd gespeeld in een 16de noten patroon, voordat er een *slide* naar de 15de positie plaatsvindt. Eenvoudig toch?

3

Maar kijk eens goed naar de accentueringen boven de noten. Je moet een accent leggen op de 1ste tel, de “e” van de 1ste tel, en de “enne” van de 2de tel. Hetzelfde gebeurt tijdens de 3de en 4de tel. En dat is gigantisch moeilijk te spelen. Als je voorbeeld 3 gaat oefen, kun je beginnen door bijvoorbeeld de maten in tweeën op te knippen, en zo langzaam maar zeker proberen snelheid op te bouwen, én de accenten op de juiste plaats te leggen.

In voorbeeld 4 zien we hoe Lindsey Buckingham een redelijk traditionele *lick* heeft geschreven, waarbij bijzonder melodisch blijft. Deze lick is in de D mineur pentatonische vorm (*shape*), omdat de A, D, G en B-snaar nog steeds op de standaard manier zijn gestemd. De focus ligt duidelijk meer op het melodische

karakter van de lick, en minder op pentatonisch *jamming* (improviseren) of *noodling* (heen en weer springen in de muziek zonder dat je precies weet wat je doet).

4

T
A
B

10 12 12 12 12 10 12 12 12 12 10 12 12 12 12 10 12 12 12 10 12 12

full full full full full full